

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

Αριθμ. Πρωτ.1127

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2013

Πρός τούς εύσεβεις Χριστιανούς
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀδελφοί μου,

Ἡ κοινωνία μέσα στήν ὁποία ζοῦμε κυριαρχεῖται πλέον ἀπό τό φρόνημα τῆς πλήρους ἐκκοσμίκευσης. Ἡ κεντρική ἐπιδίωξη εἶναι νά ξεριζωθεῖ ἀπό τή συνείδηση τῶν ἀνθρώπων κάθε αἴσθημα ἱερότητας καί νά ἀποχρωματισθεῖ ἡ ζωή μας ἀπό τήν εὐσέβεια καί τίς πνευματικές παραδόσεις τῶν πατέρων μας.

Στή μοντέρνα κοινωνία δυτικοευρωπαϊκοῦ τύπου δέν ἔχει θέση πιά ὁ Θεός. Καταβάλλεται προσπάθεια νά ἐξορισθεῖ ἀπό κάθε πτυχή τῆς προσωπικῆς ζωῆς καί κυρίως ἀπό τό δημόσιο βίο. Στήν καλύτερη περίπτωση ὁ Θεός παραμένει ἡμιθανής καί ἐξόριστος στά μακρινά σύννεφα τοῦ μεταφυσικοῦ οὐρανοῦ, ἄσχετος καί ἀδιάφορος γιά τά ἀνθρώπινα προβλήματα καί τήν καθημερινότητα.

Σέ μία τέτοια περιορέουσα ἀτμόσφαιρα ἔρχεται ἡ μεγάλη δεσποτική ἐορτή τῶν Χριστουγέννων, πού ἀποτελεῖ «μητρόπολη τῶν ἐορτῶν» στή συνείδηση τῆς Ἐκκλησίας, νά μᾶς θυμίσει μια ἀπωθημένη καί λησμονημένη ἀπό τόν κόσμο ἀλήθεια: ὅτι ὁ ἀληθινός Θεός, πού εἶναι ἀγάπη, δέν ἐγκαταλείπει τόν ἀποστάτη κόσμο πού τόν ἀρνεῖται, ἀλλά ἐπιμένει νά ἔρχεται πρὸς αὐτόν κομίζοντας τῆ δωρεά τῆς σωτηρίας Του.

Στήν γνήσια παράδοση τῆς Ἐκκλησίας γίνεται λόγος γιά Θεό ΕΡΧΟΜΕΝΟ πρὸς τόν ἄνθρωπο καί τόν κόσμο.

Τήν κενωτική αὐτή κίνηση, πού εἶναι ἡ πεμπουσία τοῦ νοήματος τῶν Χριστουγέννων, πραγματοποιεῖ ὁ Θεός ἐπειδή εἶναι ἀγάπη. Ἀγαπᾶ καί τόν πεπτωκότα κόσμο καί τόν ἀρνητή καί ἀχάριστο ἄνθρωπο, γιατί ἡ θεία ἀγάπη δέν ἀναμένει ἀνταπόδοση καί ἀνταπόκριση. Ἡ θείκη ἀγάπη προσφέρεται δωρεάν, χωρίς ὄρους καί ὅρια.

Ὁ Θεός ἀπαντᾶ στήν ἀρνηση καί κακότητα τοῦ κόσμου μέ τόν ἑαυτό του, πού εἶναι προσφορά λυτρωτικῆς χάριτος καί τελείας ἀγάπης. Γιατί τί σημαίνει ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ μέσα στίς συγκεκριμένες συνθήκες τοῦ ἱστορικοῦ χρόνου; Σημαίνει ὅτι σέ πείσμα τῶν ἀνθρώπινων δεδομένων ὁ Θεός Λόγος προσλαμβάνει τήν ἀνθρώπινη φύση μας καί γίνεται ὁ Ἑμμανουήλ, ὁ Θεός ἀνάμεσά μας, μέσα στίς συνθήκες τῆς ζωῆς μας.

Ὁ σαρκωθεῖς Λόγος εἶναι ὁ «Θεός ἐν τῷ κόσμῳ». Ἡ εἴσοδος τοῦ Αἰωνίου καί Ὑπερχρονικοῦ, τῆς Ἀπόλυτης Αὐτοαλήθειας μέσα στήν ἱστορία. Καί αὐτό γίνεται γιά νά ἐπέλθει ἡ κάθαρση τῆς ἀνθρώπινης τραγωδίας, γιά νά μεταμορφωθεῖ ὁ ἄνθρωπος καί ὁ κόσμος.

Ἐνώνεται στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ὁ Θεός μέ τόν ἄνθρωπο ἢ αἰωνιότητα μέ τή χρονικότητα, ἢ καθημερινότητα τοῦ κτιστοῦ μέ τήν ἀϊδιότητα τοῦ ἀκτίστου.

Ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ εἶναι πλέον μέσα στόν ἄνθρωπο καί ἐπεκτείνεται σέ ὅλη τήν καινή ἐν Χριστῶ κτίση.

Ἐκεῖνο πού ἡ ἀνθρώπινη σκέψη δέν τολμοῦσε νά διανοηθεῖ, ἀφοῦ σπουδαῖοι ἀρχαῖοι φιλόσοφοι πίστευαν ὅτι «Θεός ἐν ἀνθρώποις οὐ μείγνυται» ἔγινε μέ τήν παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ πραγματικότητα. Στό πλήρωμα τοῦ χρόνου, στήν ἀποκορύφωση τοῦ μυστηρίου τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας, ὁ «Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» ὁ Θεός εἰσέδυσσε πραγματικά καί δυναμικά στήν ἱστορία καί ἀπέβη γιά τούς ἀνθρώπους ἀντικείμενο συγκεκριμένης ἐμπειρίας, ὥστε «ἐθεασάμεθα τήν δόξαν Αὐτοῦ». Γύρω ἀπό τόν σαρκωμένο Θεό Λόγο ἐκτυλίσσεται διαρκῶς ἕνα δράμα μέχρι τή συντέλεια τῶν αἰώνων.

Ὅποιος πιστεύει μέ εὐλικρίνεια στό μυστήριο τῆς Θείας ἐνανθρωπήσεως καί ζυγίζει τή ζωή του σύμφωνα μέ αὐτό ἀρχίζει μιά νέα πορεία ὡς κατά χάριν τέκνο Θεοῦ. Ὅποιος, ὅμως, ἀρνεῖται τίς συνέπειες τῆς σαρκώσεως τοῦ Λόγου καί περιφρονεῖ τήν σωτηρία πού προσφέρει ὁ μόνος κατά φύσιν Υἱός τοῦ Θεοῦ, ἐξακολουθεῖ νά βρίσκεται στό ἀπόλυτο πνευματικό σκοτάδι καί νά ζεῖ μιά νόθο ζωή ἀποξένωσης ἀπό τή θεία ἀγάπη, πού εἶναι χειρότερη καί ἀπό τό θάνατο.

Αὐτή τήν τρανή ἀλήθεια μέ αἶσθημα προφητικῆς εὐθύνης διακηρύσσει ἡ Ἐκκλησία μας, τονίζοντας ὅτι οἱ δοκιμασίες καί τά βασανιστικά προβλήματα τῆς κοινωνίας, ὅπως ἡ περίφημη οικονομική κρίση, ὀφείλονται κατά βάθος στό γεγονός ὅτι, οἱ ἄνθρωποι, ἀτομικά καί συλλογικά, ἐξακολούθησαν νά πολιτεύονται, σάν νά μὴν εἶχε γεννηθεῖ ὁ Χριστός. Πίστεψαν ὄχι στόν ἐνανθρωπήσαντα Θεό τῆς ἀγάπης, ἀλλά στόν ἀπάνθρωπο Θεό τοῦ ὑλικοῦ ἀθέμιτου κέρδους σέ βάρος τῶν ἄλλων.

Τό λάθος τῶν συγχρόνων ἀνθρώπων εἶναι ἡ ἀπολυτοποίηση τῆς ὑλικῆς διάστασης ζωῆς καί ἡ περιφρόνηση τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν. Γί' αὐτό ἔχασαν τό πραγματικό νόημα τῆς ζωῆς καί τῆς εὐτυχίας καί κατέληξαν νά εἶναι δυστυχεῖς.

Ἄν ξαναδοῦμε τή ζωή μας μέ νέα πνευματική ματιὰ καί τήν ἀξιολογήσουμε μέ κριτήριο τό πνευματικό νόημα τῶν Χριστουγέννων πού ἐορτάζουμε, θά ἔχουμε κάνει ἕνα σοβαρό καί ἀποφασιστικό βῆμα, γιά νά ξεπεράσουμε τά ἀδιέξοδα, στά ὁποῖα ἔχουμε περιέλθει.

Εὐχομαι σέ ὅλους σας αἰσιοδοξία, δύναμη, υἰγεία καί ἡ ζεστασιά τῆς ἀγάπης του ἐνανθρωπήσαντος Κυρίου μας, νά ἐκφράζεται καθημερινά ἐμπρακτα, ὥστε νά ἀμβλύνεται τό φάσμα τῆς πολύπλευρης κρίσης πού μᾶς ταλανίζει.

Ἐτη πολλά εὐλογημένα, εἰρηνικά καί σωτήρια.

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καί πολλῆς ἀγάπης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ